

get mellem at skrive i deres kvalitetsstyringsprogrammer, at her bruger vi konsulenter fra private virksomheder, eller skrive, at her har vi en fast aftale med nabokommunen eller et videncenter. Kan ministeren ikke godt se, at det er den realitet, som de kommuner, der ikke selv kan klare opgaverne, kommer til at stå i?

Derfor kan man jo godt – men det gør jeg ikke – få mistanke om, at hvis der siges nej til, at kommunerne må samarbejde, er grunden, at det skal være private konsulenter, som skal have opgaverne, fordi der er en række kommuner her i landet, som ikke selv kan klare dem.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg ved altså ikke, om vi taler forbi hinanden, for jeg siger jo netop, at f.eks. med hensyn til videncentrene kan der laves noget best practice, altså en eller anden slags arbejdsdeling. Den ene kommune er rigtig god til én ting, og nabokommunen prøver så at blive særlig god til noget andet, og så udveksler man viden. Det kan man godt gøre.

Men det, der er centralt for mig, er, at man ikke bare skal kunne deponere det politiske ansvar et andet sted end der, hvor vælgerne har sagt, at de gerne vil have nogle bestemte politikere til at løse en opgave. Vidensdeling er fint, ja, men jeg tror bare, vi ligesom er nødt til at holde fast i, at som vælger er jeg interesseret i, at de politikere, jeg har stemt ind i kommunalbestyrelsen, også er dem, der har ansvaret. Hvordan tingene så skal løses, tror jeg nok, jeg har en mere fleksibel holdning til, men det egner sig nok til en lidt grundigere snak.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 213: Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord. (Ændring af kortlægning af forurenede arealer m.v.).

Af miljøministeren (Flemming Hansen, fg.).
(Fremsat 29/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Med dette lovforslag kommer en længe ventet ændring af jordforureningsloven. Efter flere års udredningsarbejde, som er foretaget af embedsmænd og miljø- og sundhedsekspertter, foreligger der nu et lovforslag, som på en række væsentlige punkter skal hjælpe ejere af forurenede grunde.

De nye tiltag har i første omgang betydet, at tjærekriterierne er blevet hævet på grundlag af ny viden. Nu er det miljø og sundhed, der er udgangspunkt for grænseværdierne, der altså ikke længere skal fastlægges efter et politisk skøn. Forureningen er nu blevet sat i relation til netop miljøet og naturen og til den sundhedsrisiko, den udsætter befolkningen for. Nu skal vi ikke længere opleve, at en grund bliver erklæret som forurennet, fordi en forurening, som er uden betydning for miljø og sundhed, gør, at den bliver kortlagt, og det vil spare mange tusind mennesker for bekymringer og store økonomiske udgifter.

For fremtiden vil vi heller ikke opleve, at en grund bliver erklæret forurennet, uden at der stilles krav om, at den ryddes op. Hvis den ikke skal ryddes op, er den ikke forurennet, og det betyder, at mange tusinde grunde, som ifølge den nuværende lov ville blive erklæret for forurenede, nu går fri. Det betyder samtidig, at de grunde meget nemmere kan sælges og belånes.

Forslaget betyder, at den lettere forurenede jord ikke længere skal kortlægges. I stedet skal der ske en områdeklassificering af større sammenhængende, lettere forurenede områder, og samtidig mindskes de ulemper, forureningskortlægningen medfører for borgerne.

Med forslaget koncentrerer og målrettes indsatsen mod de områder, der virkelig betyder noget forureningsmæssigt, altså de store forurenninger, der kan udgøre en risiko for beboernes sundhed og for grundvandet. Den kraftigere